

Habó Márta

Királynők és Őrangyalaink

1.

Akcióban az akciócsoport

Eláruljam, miért vagyunk szerencsések mi, őrangyalok, és ti, emberek is? Hát mert hatalmas és bölcs a mi Istenünk!

Úgy teremtett minket, őrangyalokat, hogy rajongásig szeretjük az embereket, különösen kis védenceinket. No, ha ez nem így lenne, akkor már bizonyára felhagytam volna az én kis Andrisom őrzésével, visszaköltöztem volna kedvenc mennyei tisztásomra, és az angyalok ragyogó kórusával együtt lelkesen fújnam dicsőítő énekeimet, majd az arany szárnyúak csapatát erősíteném a szentek elleni focimérkőzéseken, és Szűz Máriával együtt tanítanám a mennybe költözött gyermekeket. Ó, de jó is lenne!

De nem tehetem. Szívből szeretem ezt a kisiút, soha egy pillanatra sem vettem le róla a szemem, és mindig vigyázni fogok rá. Választhatja akárhányszor a rossz utat, én ott leszek mellette, és kitartóan próbálom a jó irányba terelni.

Csak tudnám, hogy mostanában miért nem hallgat rám. Hogy tudta így megkegyelmezni a szívét az irigység és a harag? Miért kellett neki megbántania a barátait, szétzilálnia a klassz akciócsoportjukat, és inkább a magukat menőnek tartó fiúkat majmolnia? Nem értem. Én figyelmeztettem, jeleket küldök, duruzsolok, régi szép emlékeket idézek, közvetítem felé a jó Isten szeretetét, de ő a füle botját sem mozditja. Ilyenkor legszívesebben benyomnám a cuki kis fejecskéjét egy nagy kád jeges vízbe, hogy észhez térjen.

Még jó, hogy segítségemre vannak kedves szentjeink, különösen mennyei édesanyánk, Szűz Mária. Ő oly nagy szeretettel és irgalommal öleli át a gyermekeit, hogy azt szavakkal leírni lehetetlen. Andris édesanyjának imái is sokat segítenek, aki rendszeresen kéri a Szűzanya közbenjárását szeretteiért. Amikor Mennyei király-

nőnk felénk jár, mindig megsimogatja az én buksimat is, így minden mérgem és csalódottságom elszáll.

Szeretek visszagondolni a régi szép időkre, amikor Andrisom elsőáldozó lett, és a Szent Mihály akciócsoport a jó Isten segítségével elérte, hogy Tibi bácsi, Balázs apukája is részt vehetett a nagy napon. Ekkor vált igazi akcióhőssé Zsófi, Maja, Balázs és Andris.*

Ez a siker úgy fellelkesítette mindnyájukat, hogy ettől kezdve állandóan azt nézték és keresték, kinek és hol tudnak segíteni. Maja naplót is vezet azóta, amelynek a *Szent Mihály akciócsoport kalandjai* címet adta. Az első oldalán nagy betűkkel olvasható a csapat mottója:

NINCS TÚL NEHÉZ ÜGY,
CSAK KEVÉS IMA.

Ó, mily szép is volt, és milyen sok csodás gyümölcsöt termett!

* Ez az izgalmas történet az *Őrangyalkák és szuperhősök* című könyvben olvasható (Szent Gellért Kiadó és Nyomda)

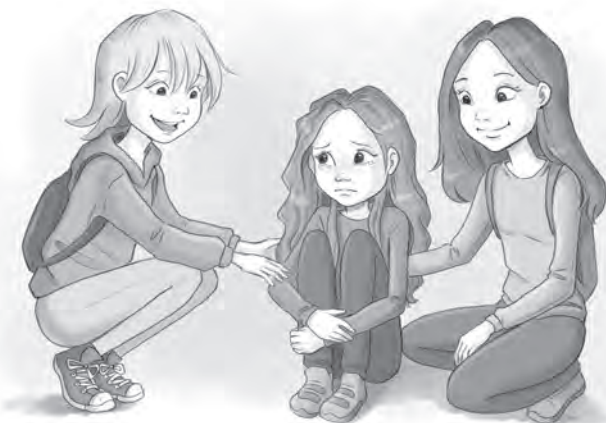
Egy szeptember eleji délután, amikor az iskola folyosóin nyüzsögtek a diákok, Maja és Zsófi észrevette, hogy valaki a sarokban gubbaszt. A kislány előrehajtotta a fejét, dús barna haja sá-torként takarta arcát és térdét átkulcsoló kezét. Ahogy közelebb értek hozzá, a nagy hangzavarban meghallották, hogy sírdogál.

A Szent Mihály akciócsoport lány tagjai leültek mellé. Maja megsimogatta a hátát, Zsófi pedig kezével hátrafésülte tincseit. A kislány kipirult arccal, olyan meglepetten nézett fel, mintha angyalokat látna.

– Jól vagy? – kérdezte Zsófi.

A lány bólintott, de nem szólt.

– Tudunk valamiben segíteni?

KÖNYVAJÁNLÓ

